

Азъ ти постилямъ да лѣгашъ.

227.

Бързичко

— „Азъ ти постилямъ да лѣгашъ, лудо,
 Да лѣгашъ, лудо, да лѣгашъ,
 А ти ми стѣгашъ враната коня } 2
 Да бѣгашъ, лудо, да бѣгашъ. }
 Кому ме мене млада оставяшъ
 Да седя, лудо, да седя?“

— „Ази те тебе млада оставямъ
 При дветъ майки мащехи (2) Цвѣто,
 При твойта, Цвѣто, и мойта.
 Ако ти тебе мжка припадне,
 Припадне мжка за мене,
 Ти си се, Цвѣто, на високъ чардакъ
 Покачи, Цвѣто, покачи.
 Па си погледай, погледай, Цвѣто,
 По поле, Цвѣто, широко
 Дали сж мъгли, прахове, Цвѣто,
 Паднали, Цвѣто, легнали.
 Ахъ, да не мислишъ, че сж отъ Бога,
 Отъ Бога, Цвѣто, паднали,
 Това сж мойтѣ тежки въздишки
 Отъ мене, Цвѣто, за тебе.
 Ако е бистра росица, Цвѣто,
 Паднала, Цвѣто, легнала,
 Това сж мойтѣ горещи сълзи
 Отъ мене, Цвѣто, за тебе.“